

Full diocesà

25 de juny del 2023

p5 —Avui, col·lecta de l'Òbol de Sant Pere

p7 —Aparició d'un llibre sobre la relació entre Pius XII i Espanya

Cantem la Pasqua

Sota el títol de Cantem la Pasqua, el dia 20 de maig el Secretariat de Música del bisbat de Vic va celebrar la 23a Matinal per a Animadors i Cantaires, amb l'assistència d'una seixantena de persones, totes relacionades amb el cant litúrgic, on es van treballar cants relacionats amb el temps pasqual. Fou una matinal molt profitosa pel que fa a l'aprenentatge de cants i antífones, la majoria extrets del Cantoral de Missa Dominical, si bé amb la inclusió de cants propis del bisbat o d'autors locals.

La matinal va ser conduïda pel músic Albert Pàmies, que ja havia dirigit la de l'any passat. El senyor bisbe, Romà Casanova, feu un breu parlament, en dues parts, per assenyalar la

idea festiva de la celebració del diumenge i de la Pasqua amb l'al·leluia i els cants de festa. Entre l'aprenentatge dels cants i els parlaments del prelat, Mn. Josep M. Pujol va dedicar uns quants minuts a parlar sobre la tria de cants i la facilitat que hi ha avui dia per a escollir els més adients per a cada celebració.

Va ser molt interessant el diàleg entre els assistents, que mostraren les seves inquietuds en notar que cada vegada disminueix el nombre de monitors o directors de cant a les parròquies, així com els cors parroquials, que van perdent membres a causa de l'edat. La trobada acabà amb una breu pregària a la capella del Seminari, que es pogué contemplar renovada i plena de llum.

«Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum»

Diumenge XII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell." Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya.

»Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa.

»Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

(20,10-13)

Salm responsorial

Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

[68]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

(5,12-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a ple-

na llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

(10,26-33)

«Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa»

No tingueu por

Carles Riera i Fonts, pvre.

La por ens duu a obrar amb prudència, però no pot de cap manera substituir l'amor. Hem de fer el bé no per temor del càstig sinó per convicció, moguts per la voluntat d'actuar rectament. Si no, la por podria arribar a dificultar el nostre fer i fins i tot a paralitzar-lo.

Jesús prepara els apòstols per a la missió, i, malgrat que els enviï com anyells enmig de llops, els diu: «No tingueu por dels homes.» Els podran matar, diguem biològicament, però no pas espiritualment: «No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima.»

I ara ve la comparació: si els pardals tenen l'atenció divina, molt més la tindran els homes i dones, fills i filles del Creador. Déu ens coneix i ens estima. Hem de creure en la seva Providència, o sigui la previsió i cura envers les seves criatures, la qual cosa ens mena a lloar la perennitat del seu afecte i a reconèixer Jesús —l'enviat— davant de tothom.

El cristià sap que, en la lluita —pacífica— a favor dels desheretats, el Senyor li fa costat, i no ha de sentir por. Diguem-ho amb audàcia teològica: el servei als necessitats és forma suprema del culte a Déu.

I encara: cap pertorbació angoixant de l'ànim no ha d'impedir-nos de trobar sentit a l'existència, d'on neix la qüestió de Déu. Si Déu és amor, cercar-lo és una aventura d'amor.

La imatge

Jesús instrueix sobre la missió els Dotze. Proclamaran en plena llum i des dels terrats, sense cap mena de por, allò que han sentit. El recompte dels cabells o la venda de pardals representa la confiança a l'hora de l'acció. «A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel.»

Jesús i els Apòstols (s. XII)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

26 dilluns

—Sant Pelai, noi i mr.
—St. Josep Maria Escrivà de Balaguer, fund.
—Santa Perseveranda, vg.
Gn 12,1-9/Salm 32/Mt 7,1-5

27 dimarts

La Mare de Déu del Socors
—Sant Ciril d'Alexandria, bisbe
Gn 13,25-18/Salm 14/Mt 7,6.12-14

28 dimecres

—Sant Ireneu, bisbe
Aniversari de la mort del bisbe Josep Maria Guix (2009)
Gn 15,1-12.17-18/Salm 104/Mt 7,15-20
Vigília: Ac 3,1-10/Salm 18/Ga 1,11-20/Jo 21,15-19

29 Sant Pere i Sant Pau, apòstols

—Sant Beneïda, vg.
Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 divendres

—Sant Marçal, bisbe
Sants protomartirs de l'Església de Roma
Gn 17,1.4-5.9-10.15-22/Salm 127/Mt 8,1-4

1 dissabte

—Santa Elionor, mr.
Mes consagrat a la Preciosíssima Sang de NSJC
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/Lc 1,57-66.80

2 Diumenge XIV de durant l'any / Cicle A

Jornada de responsabilitat en el trànsit
Jr 20,10-13/Salm 68/Rm 5,12-15/Mt 10,26-33

El cursset d'estiu celebrarà l'aniversari del Seminari i recordarà el Vaticà II

Ja hi ha programa pel 36è cursset d'estiu de la nostra diòcesi, que porta per títol «D'un passat apassionant a un futur d'esperança» i que se celebrarà al Seminari de l'11 al 13 de juliol, en horari matinal.

El primer dia hi haurà la presència de Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, bisbe d'Urgell i president de la comissió episcopal per al clergat i seminaris de la CEE, que parlarà del do de la vocació sacerdotal. Posteriorment, el Dr. Ramon Rial Carbonell parlarà de la història del Seminari de Vic.

L'endemà, dia 12, es començarà l'estudi de les quatre constitucions del Concili Vaticà II, amb vista al Jubileu

de l'any 2025, «Pelegrins d'esperança». Es farà l'emmarcament de les quatre constitucions del Concili Vaticà II, a càrrec del Dr. Joan Torra Bitlloch. La *Lumen gentium* anirà a càrrec del Dr. Daniel Palau Valero, i la *Gaudium et spes*, a càrrec de Mn. Víctor Cardona Eixarch.

El darrer dia s'estudiarà la *Sacrosanctum Concilium*, a càrrec del P. Ignasi Fossas Colet, osb; i la *Dei verbum*, a càrrec del Dr. Marcos Aceituno Donoso. Es farà una missa concelebrada.

Hi ha la possibilitat de quedar-se a dinar cada dia. N'informarem més àmpliament en la pròxima edició.

Digitalització del fons de l'arxiu i la biblioteca episcopal

El mes d'octubre de l'any passat va començar la digitalització de fons parroquials dipositats a l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic.

Des del proppassat mes de gener, amb el suport del la Dirección General de Patrimonio Cultural y Bellas Artes del Ministerio de Cultura y Deporte, s'està duent a terme la digitalització de l'arxiu de la Mensa Episcopal, de l'arxiu Capitular de Vic i de l'arxiu de la Cúria Fumada. Tota aquesta documentació pròximament estarà disponible a la nova pàgina web de l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic. Actualment tenim un equip de tres tècnics que realitzen les tasques de digitalització. Això permetrà que la consulta de la documentació sigui accessible des de qualsevol lloc, ja que es podrà consultar la documentació en línia i es podrà fer difusió dels fons documentals. A més, la digitalització permet de salvaguardar i preservar la documentació, perquè es poden evitar els danys que que hom causaa a la documentació original quan la manipula.

Avui, col·lecta de l'Òbol de Sant Pere

Redacció

L'Òbol de Sant Pere és una ajuda econòmica que els fidels ofereixen al Sant Pare com a expressió de suport a la sol·licitud del successor de Pere per les múltiples necessitats de l'Església universal i les obres de caritat en favor dels més necessitats. Té lloc avui, diumenge dia 25 de juny, en la proximitat de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau. «La missió de l'Església no es pot sostenir sense la contribució dels fidels. L'anunci de l'Evangeli arreu del món, amb tot el que comporta, pressuposa una estructura de suport», ha explicat recentment el jesuïta Juan Antonio Guerrero, prefecte de la Secretaria d'Economia de la Santa Seu.

Aquest donatiu al Papa, que té una llarga història, es destina al manteniment de molts serveis de l'Església universal —com són els dicasteris de la Santa Seu— que no tenen cap ingrés propi. També serveix per a les obres de caritat.

L'origen d'aquesta pràctica data de finals del segle VIII, després de la conversió dels anglosaxons, que es van sentir tan units al bisbe de Roma que decidiren de manera estable una contribució anual al Sant Pare.

La col·lecta es va anomenar *Denarius Sancti Petri* (Moneda de Sant Pere) i es difongué a la resta de països europeus.

Celebrada la Vetlla d'Espigues a Artés

El dissabte dia 3 de juny va tenir lloc a Artés la tradicional Vetlla d'Espigues organitzada per l'Adoració Nocturna diocesana.

S'hi feren present un total de 65 adoradors, i també les següents seccions amb bandera: Artés, Manresa, Prats de Lluçanès, Vic, Manlleu, Sant Hipòlit de Voltregà i Girona.

La missa va ser presidida pel bisbe Romà i concelebrada pel rector d'Artés, Mn. Florenci Gras, i quatre sacerdots més.

El mes vinent la secció d'Artés celebraria seixanta anys de la seva fundació, el juliol de 1963. Tanmateix, actualment, per manca d'adoradors no es pot continuar aquesta devoció, car només queda el seu president, que té noranta-dos anys.

«Encomana el teu camí al Senyor i ell actuarà» (Salm 37,5)

55a edició de la Jornada de responsabilitat en el trànsit

Un any més, diumenge vinent, 2 de juliol, en la proximitat de la festa de Sant Cristòfol, l'Església celebra la Jornada de responsabilitat en el trànsit, coincidint amb l'inici dels desplaçaments massius per les vacances estivals.

El lema d'enguany, diuen en els seus missatges els bisbes, mena a parlar de la importància de l'oració: «Es tracta d'una invitació directa i personal a cada conductor perquè, a l'inici del viatge, com solen fer no poques persones, pregui uns moments al Senyor i es posi a les seves mans el seu camí amb la seguretat de comptar amb la seva ajuda. L'oració, a més de posar-nos en relació amb Déu, estimula la nostra responsabilitat.» Entre elles, destaca la senyal de la creu.

Els símbols religiosos en els vehicles

Diuen els bisbes: «Ens complau saber que en molts vehicles hi van penjats uns rosaris o col·locada visiblement alguna imatge de Jesús, de la Mare de Déu, de sant Cristòfol o altres sants de la devoció del conductor. També veiem favorablement que molts camions, com uns passos processionals pels nostres carrers i carreteres, porten algunes imatges religioses a la visera o en els seus laterals. Si aquests signes religiosos a l'interior o exterior dels vehicles ajuden a pregar i elevar el nostre cor a Déu, beneïts siguin.»

Mons. José Cobo, arquebisbe de Madrid

El papa Francesc ha nomenat arquebisbe de Madrid Mons. José Cobo Cano, actualment bisbe auxiliar d'aquesta diòcesi. Des del 2014 era arquebisbe de Madrid el cardenal Carlos Osoro, que passa a ser-ne administrador apostòlic.

L'arquebisbe electe de Madrid va néixer a Sabiote (Jaén) el 20 de setembre de 1965. Es va llicenciar en dret a la Universitat Complutense de Madrid en 1988 i aquest mateix any entrà al seminari conciliar de La Inmaculada i San Dámaso, a Madrid, on cursà els estudis de teologia.

Va ser ordenat sacerdot el 23 d'abril de 1994 a Madrid. Entre 1994 i 1996 feu estudis de moral. El 29 de desembre de 2017 es feia públic el seu nomenament com a bisbe auxiliar de Madrid.

Retorn a l'Església ortodoxa de la Trinitat de Rublev

Llegit a *La Croix*

La icona de la Trinitat d'Andrei Rublev, una de les obres més famoses de l'art rus, ha estat tornada a l'Església ortodoxa. Dipositada en un museu des de 1929, la peça havia estat sol·licitada per les autoritats religioses des de la caiguda de l'URSS.

«En resposta a les nombroses peticions dels creients ortodoxos, el president rus, Vladímir Putin, ha pres la decisió de retornar a l'Església ortodoxa russa la icona miraculosa de la Trinitat, pintada per sant Andrei Rublev», va declarar el patriarcat de Moscou en un comunicat. Serà «exposada a la veneració pública» a la catedral de Crist Salvador de Moscou abans de ser col·locada en la catedral de la Trinitat de Serguiev Possad.

La famosa icona va ser pintada entre 1410 i 1425, en un període de guerra contra els mongols. Els invasors cremaren el monestir de la Trinitat de Sant Sergi a la ciutat esmentada en 1409. Quan es va construir una nova església, es cobrí amb frescos del monjo Andrei Rublev i uns altres, que han desaparegut. Es creu que la icona de la Trinitat va ser pintada per a la iconòstasi d'aquest temple, que es convertí en la catedral de la Trinitat. Hi romangué fins a 1929, quan les autoritats soviètiques la van cedir a la Galeria Tretyakov de Moscou. Representa la visita d'uns misteriosos pelegrins a Abraham sota l'alzina de Mambré. La tradició cristiana veu en aquests tres visitants les persones de la Trinitat divina.

El llibre

Pío XII y España

Vicente Carcel Ortí

739 pàgines
Editorial Balmes
45 euros

A través de la recerca en els Arxius Vaticans, Mons. Vicente Cárcel Ortí aconsegueix traçar una explicació de la persecució religiosa que es va viure a Espanya durant la Segona República i fins i tot abans d'aquesta. Al llarg del llibre, que té com a títol complet *Pius XII i Espanya segons els documents dels arxius vaticans (1939-58)*, es desgrana com l'Església no sempre va donar suport a la política del règim, al contrari del que se sol afirmar.

També es posa l'accent en el paper dels nacionalismes basc i català, la defensa que va fer Pius XII del cardenal Vidal i Barraquer i dels detinguts polítics condemnats a mort i del rol del nunci Ciconnani en els orígens posteriors de l'Opus Dei.

Comença l'estiu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des del 21 de juny ha començat l'estiu meteorològic i, per la seva banda, les vacances escolars ens assenyalen clarament aquest període estacional. De fet, passat Sant Joan, per al sentir comunitari ja és ben bé estiu, amb les seves característiques pròpies dins la nostra cultura que marquen els nostres hàbits quotidians: el menjar, el vestir, el descans, el lleure, les festes majors, el lloc de residència... Les activitats pastorals de les nostres parròquies i associacions també queden alterades en aquests dos mesos llargs. Per això mateix, les ofertes que els responsables de les comunitats hem de fer en aquest no menyspreable temps de l'any, així com els missatges que hem de donar, són importants, perquè —com és evident— un cristià ha de fer vacances —si li és possible—, però mai no ha de suspendre la seva vida espiritual. Sempre i en tot lloc un cristià ha de viure la seva fe; també, evidentment, a l'estiu. Què significa això?

Un cristià ha de fer vacances —si li és possible—, però mai no ha de suspendre la seva vida espiritual

Primer de tot, no oblidar la importància de la missa dominical. Un cristià sempre ha de desitjar i cercar la celebració del diumenge, amb l'Eucaristia com a centre. Siguem on siguem, tant en la nostra parròquia o en un altre lloc, no podem organitzar el diumenge sense tenir presents els horaris de les celebracions de la santa missa. El temps d'estiu per a molts és un període de descans que permet una dedicació més àmplia a la lectura i a la pregària personal. Tenir a les nostres mans la Sagrada Escriptura i algun altre llibre d'espiritualitat cristiana donarà millor sentit al nostre descans i ens ajudarà a enfortir la nostra fe.

No podem tampoc oblidar que el temps de vacances del cristià no és per a conrear el nostre ego oblidant-nos dels altres. Les relacions personals s'han de vetllar tothora; durant les vacances, encara més, si pot ser. És trist constatar que els trencaments familiars augmenten en el temps vacacional. Les relacions personals demanen sempre respecte mutu, agraïment en les coses petites i perdó ofert i donat, perquè ningú no és perfecte.

La caritat feta servei i atenció als més necessitats i vulnerables és cosa pròpia de tot temps; també de l'estiu. La caritat no fa vacances. Els serveis eclesials en aquest camp s'han de mantenir. L'atenció als malalts i ancians, tant per part de les comunitats cristianes com de les famílies, no pot pas cessar. L'estiu, les vacances han de ser el temps oportú per a viure el que més ens omple el cor: l'amor. Voldria destacar dues ofertes significatives per als infants i joves de la nostra diòcesi per a aquest estiu: les colònies *Aventura't*, que enguany celebren la seva desena edició, i la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa, un pelegrinatge, una festa per al jovent, una expressió de l'Església universal amb la presència de Francesc, papa.

